

have klargjort. Og jeg gentager: Det er et forløb, der skal klargøres, og der skal selvfølgelig ikke træffes juridiske konklusioner. Men netop sandhedspresset i forbindelse med offentlighed omkring afhøringerne er noget væsentligt.

Regeringen har taget et skridt i den rigtige retning ved at forlade sin oprindelige helt håbløse tanke om, at det alene skulle ske ved skriftlige indlæg. Det er dog et fremskridt, at man nu kan foretage afhøringer, men vi savner stadig væk, at det kan ske i fuld åbenhed.

Jeg vil også gerne have statsministeren til at forholde sig til det synspunkt, jeg havde, nemlig at hensynet til bankhemmeligheden er noget, som enten vil kunne varetages af en dommer, der forestår en dommerundersøgelse, for en dommer vil vel være i stand til at skønne, hvornår der er behov for fortrolighed og så dekretere fortrolighed i et forløb i en undersøgelsesret. Eller man kan rejse det spørgsmål, som jeg også gjorde: Hvor kommer bankhemmeligheden overhovedet ind, når man skal beskrive et overvejende politisk forløb?

Jeg vil bede statsministeren forholde sig til min påstand om, at denne sag og det, der skal afklares, er et politisk forløb, snarere end mere banktekniske udredninger – boopgørelser osv. – som er noget, der kan ske parallelt; og det er jo slet ikke dét, der er interessant i denne sag. Det interessante er, hvad der er sagt og ikke sagt bl.a. ved møder, hvor statsministeren har været til stede, og hvor jeg gerne vil se statsministeren og andre blive afhørt om de ting i fuld åbenhed.

Jeg forstår godt, at sporene skræmmer – hvilket jeg også kan se på statsministerens lille smil – men jeg synes, det er rimeligt, også når vi tænker på ønsket om at undgå den mytedannelse, som jo trives så godt, når ting sker i det dulgte. Det bedste middel mod myter er kendsgerninger og åbenhed, og derfor vil jeg bede statsministeren forholde sig til følgende punkt: Er dette ikke så fastlåst i det endelige produkt, at vi ikke kan tale om det?

Så må jeg altså også sige til statsministeren, når han tager den bemærkning til sig om, at der ikke kan dispenseres fra retssikkerheden: Nåh ja, så kan der åbenbart dispenseres fra retsplejelovent, offentlighedslovent, forvaltningslovent og ombudsmandslovent. Alt det kan man godt dispensere fra, men hvad er der egentlig galt ved at sætte en dommer til at stå i spidsen for den udredning?

Vi må nok erkende, at dommerstanden er blevet misbrugt politisk – det ved statsministeren

alt om – og derfor er betænkelighed hos dommerstanden også naturlig, men i nogle sager er dommere nu engang bedst egnet til at rede trådene ud. Det er jo bl.a. derfor, at dommere nyder den uafhængighed, som de er sikret i grundlovent. Jeg finder derfor, at det er overordentlig betænkeligt, at man nu til lejligheden vil til at opfinde et helt nyt retsgrundlag, før Nordskov Nielsen-udvalget er færdig, og før man har ændret på den retsplejelov, der fortsat er gældende. Så jeg vil tilsiige statsministeren en grundig udvalgsbehandling, når vi kommer i gang med behandlingen af det lovforslag.

Jeg kan godt forstå, at færingerne skal bruge meget tid på at undersøge dette, som er noget helt nyt, som erstatter et eksisterende lovgrundlag med noget fuldstændig nyt, og som sætter en række af de love, der sikrer åbenhed og retssikkerhed, ud af kraft. Hvilken retssikkerhed ligger der i at sætte ombudsmandslovent ud af kraft, offentlighedslovent ud af kraft? Alle de ting, der er grundpiller i retssikkerheden i dette land, vil man sætte ud af kraft for at undgå åbenhed.

Det er et meget mystisk lovforslag. Vi har kun haft lejlighed til at studere det overfladisk og lytte til, hvad statsministeren har sagt i dag, men det bliver en lang og svær udvalgsbehandling. Det vil nok derfor vare nogen tid, før vi kommer videre i dialogen, for jeg går ud fra, at det var en fortalelse, da statsministeren sagde:

»Det er vigtigt, at vi nu kommer i gang med den dialog, vi er begyndt på.«

Var det så en fortalelse, eller er det i virkeligheden dét, der beskriver situationen og den måde, som regeringen har behandlet Færøerne på: Komme i gang med den dialog, vi er begyndt på?

Ja, man er begyndt på den på den måde, at man har meddelt sig til Færøerne og ved, at man i dag har lagt et lovforslag frem, som Færøerne skal være med til at beslutte, men som Færøerne ikke har haft mulighed for at behandle så grundigt, at de kan have en stilling til det. Komme i gang med den dialog, vi er begyndt på! Der har vist ikke været meget dialog hidtil. Der har været en behandling af Færøerne, som er velegnet til at få dette klippøfolk til at føle sig uendelig dårligt behandlet af en magtfuldkommen regering og til at skabe myter om, at der er ting, der trænger til at blive gemt.

Så min anbefaling til statsministeren er som sagt, når han tager derop om kort tid, at glemme de gode råd herhjemme – vi andre er såmænd